

321

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ŘÍJEN 2019

ŘÍJEN 2019			
1	út	sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a Učitelky Církve	památka
2	st	sv. Andělů strážných	památka
3	čt	26. týden v mezidobí	
4	pá	sv. Františka z Assisi	památka <i>první pátek</i>
5	so	26. týden v mezidobí	
6	ne	27. neděle v mezidobí	
7	po	Panny Marie Růžencové	památka
8	út	Výročí posvěcení filiálního kostela sv. Anny	svátek
9	st	27. týden v mezidobí (sv. Dionysius, sv. Jan Leonardi)	
10	čt	27. týden v mezidobí	
11	pá	27. týden v mezidobí (sv. Jan XXIII.)	
12	so	27. týden v mezidobí (sv. Radim)	
13	ne	28. neděle v mezidobí	
14	po	28. týden v mezidobí (sv. Kalist I.)	
15	út	sv. Terezie od Ježíše, panny a Učitelky Církve	památka
16	st	28. týden v mezidobí (sv. Hedvika, sv. Markéta M. Alacoque)	
17	čt	sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a Učitele Církve	památka
18	pá	sv. evangelisty Lukáše	svátek
19	so	28. týden v mezidobí (sv. Jan a sv. Izák Jogues, sv. Pavel od Kříže)	
20	ne	29. neděle v mezidobí	
21	po	29. týden v mezidobí (bl. Karel Rakouský)	
22	út	29. týden v mezidobí (sv. Jan Pavel II.)	
23	st	29. týden v mezidobí (sv. Jan Kapistrán)	
24	čt	29. týden v mezidobí (sv. Antonín Maria Klaret)	
25	pá	29. týden v mezidobí	
26	so	29. týden v mezidobí	
27	ne	30. neděle v mezidobí	
28	po	sv. apoštolů Šimona a Judy	svátek
29	út	30. týden v mezidobí	
30	st	30. týden v mezidobí	
31	čt	30. týden v mezidobí (sv. Wolfgang)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.

Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz

První strana obálky: mariánská ikona - výšivka

Milí farníci a přátelé,

v polovině minulého měsíce jsem vedl skupinu poutníků z řad našich farníků do cisterciáckého kláštera Heiligenkreuz. Tento klášter má nepřetržité trvání od r. 1133 a uchovávají se v něm největší ostatky Sv. Kříže severně od Alp. Při našem putování jsme navštívili mnoho dalších klášterů, poutní místo Mariazell a Kleinmariazell a další místa připomínající Boží přítomnost a víru našich předků. Zvláště v klášteře Heiligenkreuz, kde se též nachází Papežská vysoká filosoficko-teologická škola Benedikta XVI., je možné doslova a do písmene nahmatat Boží

blízkost a přítomnost a nasycit naši kolikrát vyprahlou duši Boží milostí. Modlitby a zpěvy mnichů, které doprovázejí již po staletí celou atmosféru tohoto posvátného místa, jen podtrhují a dokreslují Boží působení na tomto místě. Protože jsem zde studoval 5 let, je to pro mě vždy jako bych se vracel domů, do místa, které mělo velmi zásadní vliv na formování mého kněžského života. Jsem vděčný, že díky i nynějšímu panu opatovi Maximiliánovi, sem mohu přijíždět s farníky a přáteli a setkávám se vždy s velmi srdečným a milým přijetím.

Proč ale zmiňuji tento poutní zájezd? Kláštery a poutní místa jako duchovní centra jsou pro nás vždy jakési oázy pro duchovní nadechnutí a ve spojení s vírou našich předků nám připomínají podstatné skutečnosti našeho života. Tváří tvář místu, kde se lidé pravidelně a vytrvale modlí bezmála 900 let, si mnohem snadněji uvědomujeme, co má trvalou hodnotu a o co je tedy třeba usilovat a bojovat.

V tomto měsíci se setkáme se dvěma sveticemi stejného jména: sv. Terezií od Dítěte Ježíše a sv. Terezií od Ježíše, které také žily v klášteřích a druhá jmenovaná několik klášterů sama založila. Kolik klášterů zakládáme v dnešní době? Dalo by se to spočítat na prstech rukou, alespoň v naší střeoevropském prostoru. Nejde pouze o stavění nových duchovních míst, ale o duchovní centra, ze kterých vychází obnova náboženského života skrze modlitbu, pokání a práci. Mnoho klášterů se naopak v dnešní době zavírá, a dokonce i prodává, protože již není nikdo, kdo by byl ochoten svůj život odevzdat v modlitbě a pokání Bohu, aby vyprošoval obrácení a posvěcení pro své bližní a vlastně pro celý svět. Můžeme říci, že kláštery a poutní místa jsou duchovními plícemi naší planety a bez nich hrozí ztráta víry právě na našem kontinentu. Avšak nemáme praktikovat a pouze konzumovat „duchovní turistiku“, ale čerpat z těchto návštěv živou vodu víry, ze které máme dávat pít všem, které potkáme. Právě poutě nám mají pomáhat, abychom se i my stali určitým způsobem duchovním centrem, „klášteřem“ pro všechny hledající a nevědomé a umožnili jim setkání s Bohem, jehož přítomnost a blízkost jsme mohli pocítit při modlitbě na těchto posvěcených místech. Jak je to ale kolikrát těžké a náročné, a to zvláště tehdy, kdy na nás dopadá ubohost lidské hříšnosti a slabosti. Avšak nikdy nemáme klesat na mysl, ale spíše se povzbuzovat příklady těch, kteří nám dali a dávají návod, jak se s ní poprat a nad ní nakonec zvítězit: SVATÍ.

Tento měsíc si také připomeneme sv. Františka, který je výjimečným příkladem spolupráce s Boží milostí a absolutní odevzdaností do vůle Boží. Být odpoután od světa a připoután k Pánu, to je jeho život. Každý klášter nebo poutní místo nás této odevzdanosti učí a vybízí, abychom se vydali na novou a správnou cestu. A není možné nezmínit památku P. Marie Růžencové, která již neodmyslitelně patří k tomuto měsíci. Ať je růženec naší duchovní výbavou a zbraní ve všech chvílích našeho života a pomáhá přetvářet náš život v duchovní centrum, které ponese a bude nabízet spojení s naším Pánem všem, se kterými se setkáme.

K tomu vám žehná

P. Vít

Změna místa a času mše sv. v úterý
Počínaje úterým 15. 10. bude mše sv.
každé úterý od 17:00 v kostele sv. Rocha
a již nebude u sv. Anny.

Modlitba růžence v říjnu
 před každou mší sv. (mimo ranní mše ve středu
 u sv. Rocha) - začátek 30 min. před mší sv.

Výstav Eucharistie
 čtvrtek 3. 10. mše sv. v 18:00 v kostele
 sv. Prokopa a následně tichá eucharistická tichá
 adorace do 20:00

Sbírka na splátku farního úvěru
 neděle 6. 10. - všechny kostely

Hovory o víře pro katechumeny
a hledající
 neděle 6., 13., 20. a 27. 10. 2019 od 17:00 - Farní
 centrum

Zkouška chrámového sboru
 každé pondělí od 18:30 – Farní centrum

Výročí posvěcení kostela sv. Anny (1911)
 úterý 8. 10. mše sv. u sv. Anny v 18:00

Úklid kostelů
 sobota 12. 10. 2017 – 8:00 - všechny kostely

Malá liturgika
 od pondělí 14. 10. 2019 v 18.45 - farní kancelář

Setkání ministrantů
 neděle 13. 10. v 17:00 - Farní centrum

Sbírka na misie
 neděle 20. 10. 2019 - všechny kostely

„Zvu každého křesťana na jakémkoli místě a v jakékoli situaci k tomu, aby se hned dnes navrátil ke svému osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, nebo alespoň aby učinil rozhodnutí, že se s ním chce setkat a že ho bude aždý den bez ustání hledat. Nikdo nemá sebemenší důvod myslet si, že se ho toto pozvání netýká, protože z radosti, kterou dává Bůh, není nikdo vyloučen. Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už na jeho příchod čekal s otevřenou náručí...”

(Papež František, Evangelii gaudium)

ZMĚNA POŘADU BOHOSLUŽEB

od 15. října

Jelikož se v poslední době trvale snižoval počet věřících na úterní mši sv. v kostele sv. Anny (3 – 7), přesunuje se (po projednání v pastorační radě farnosti) **od 15. října 2019** úterní mše sv. **do kostela sv. Rocha**, který je dopravně i prakticky více dostupnější. Aby byla v této oblasti Prahy rozšířena časová nabídka bohoslužeb (v 18 hodin je mše sv. v nedalekém kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova) přesunuje se i začátek mše sv. - na 17:00 hodin. Před mší sv. bude pravidelně modlitba růžence.

Nedělní bohoslužba u sv. Anny v 8:00 zůstává zachována.

Poslední úterní mše sv. bude u sv. Anny 8. října – v den 108. výročí posvěcení tohoto kostela. Poděkujeme Pánu za všechny milosti, které nám za více jak 10 let trvání těchto bohoslužeb při nich udělil.

FARNÍ CHARITATIVNÍ SBÍRKA

v pátek 18. října od 13 do 18 h.

v sobotu 19. října od 10 do 16 h.

Milí farníci, přátelé,

v podzimním období se opět chystáme k uspořádání charitativní akce ve spolupráci s Diakonií Broumov, v prostorách bývalého skladu Diakonie Broumov **Prokopova 4/2016 Praha 3-Žižkov**.

Prostory nám zapůjčila Českobratrská církev evangelická, za což děkujeme vstřícnosti místního pana faráře Pavla Kaluse.

Přijímáme:

oblečení, domácí textil, zánovní boty, hračky, hygienické potřeby, deky, polštáře, lůžkoviny, které se mohou dobře upotřebit v jiných domácnostech nebo domovech. Vybiráme pouze malé elektrospotřebiče – varné konvice, žehličky, jenom funkční.

Větší spotřebiče (rádia, televize, PC apod.) nelze přijímat vzhledem k zákonu o likvidaci nebezpečného odpadu.

Kdo by chtěl pomoci při vybírání věcí, může se přihlásit u pí Libuše Janovské, tel.736242333.

Za Vaše dary předem děkujeme.

Ing. Anna Velková
Farní charita Žižkov

Marta Pešková
Diakonie Broumov

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolské konstituce papeže Jana Pavla II. „ROSARIUM VIRGINIS MARIÆ“ (o modlitbě růžence)

říjen 2002

Výrazným rysem křesťanské spirituality je úsilí učedníka stále se připodobňovat svému Učiteli. Vylití Ducha ve křtu naštěpovává věřícího jako ratolest na vinný kmen, jímž je Kristus, číní z něho úd jeho mystického Těla. Nicméně této počáteční jednotě musí odpovídat cesta rostoucího připodobňování Jemu, cesta, která stále více zaměřuje chování učedníka podle Kristovy logiky. “Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš”. Podle slov apoštola je třeba obléknout se v Krista”.

Duchovní cestu růžence, která má základ v tom, že spolu s Marií neustále kontemplujeme Kristovu tvář, tento náročný ideál připodobnění se Jemu, je nutno konat častým, řekli bychom “přátelským” opakováním. Uvádí nás přirozeným způsobem do Kristova života a téměř nám dává “vdechovat” jeho city. Skrze tento proces připodobňování se Kristu v růženci se svěřujeme mateřskému působení Svaté Panny. Ona i nadále rodí děti mystického Těla svého Syna. Činí to skrze přímlyvu, tím že jim vyprošuje nevyčerpitelné vylití Ducha. Ona je dokonalým obrazem mateřství církve.

Růžencem nás mysticky přenáší vedle Marie, která usilovně sleduje lidský růst Krista v nazaretském domku. To jí umožňuje vychovávat nás a utvářet nás s toutéž péčí, dokud plně nenabudeme podoby Kristovy. Toto Mariino působení nebrání bezprostřednímu spojení s Kristem, nýbrž je usnadňuje. Proto je nejdokonalejší ze všech úkonů zbožnosti ten, který nás nesporně připodobňuje, spojuje a co nejdokonaleji zasvěcuje Ježíši Kristu.

A tedy, protože je Maria tvorem nejdokonaleji připodobněným Ježíši Kristu, vyplývá z toho, že ze všech úkonů zbožnosti, ta, jež nějakou duši více posvěcuje a připodobňuje Našemu Pánu, je úcta k Marii, jeho svaté Matce, a čím více bude duše zasvěcena jí, tím více bude zasvěcena Ježíši Kristu”. Nikdy se nejeví Kristova a Mariina cesta tak hluboce spojená jako v růženci. Maria nežije leč v Kristu a aby vedla ke Kristu!

Hymnus k ranním chválám o památce Panny Marie Růžencové

7. října – Hymnus *Te gestientem gaudis*

**Velebme Pannu vznešenou,
jak radost v srdci mající,
tak mečem bolu zraněnou,
tak věčnou slávou zářící.**

**Buď zdráva, ty, jež radost máš,
když počneš, když navštívit jdeš,
když Syna zrodíš, v obět' dáš
a když jej, Matko, nalezeš.**

**Buď zdráva, když se bolem chvíš,
se Synem v jeho úzkostech,
když vidíš biče, trní, kříž.
Královno mučedníků všech.**

**Buď zdráva, Kněžno, ve slávě,
při slavném Syna vítězství,
v ohnivě Ducha záplavě
i v jasném nebes království.**

**Z tajemství těchto trhejte,
si, lidé, růže líbezné
a pak z nich věnce spleťte
pro Matku lásky bezmezné.**

**Buď sláva tobě, Ježíši,
zrozený z Panny nejčistší,
i Otce, Ducha milosti
at' věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.**

207. EVŽEN IV.

4. březen 1431 - 13. únor 1447

* 1383 Itálie, vl. jm. Gabriel Condumaro

Papež Evžen IV. byl zvolen do úřadu v období papežského schizmatu a husitské reformace v českých zemích. 31. května 1433 papež ve Svatopetrské bazilice v Římě korunoval Zikmunda Lucemburského císařem římským. Ekumenický koncil, svolaný již roku 1431 papežovým předchůcem Martinem V. do katedrály v Basileji, nejprve rozpustil a přesunul jednání do Boloni, posléze po sporech kolegia kardinálů a biskupů byl koncil v Basileji obnoven bez účasti papeže. Oba koncily pokračovaly. V letech 1433–1435 bylo předloženo několik listů, žádajících potvrzení Čtyř pražských artikulů – článků reformované víry. Konečně v červenci roku 1436 byla vystavena poslední listina, potvrzující náboženskou svobodu, zvaná Basilejská kompaktáta, kterou podepsali císař Zikmund i papež. Mocenské spory mezi světskou a církevní mocí i uvnitř papežské konzistoře pokračovaly. Na nátlak císaře Fridricha IV., jeho říšských kurfiřtů a kardinála Enea Silvia Piccolominiho 7. února 1447 papež Evžen IV. v Římě podepsal konkordát, kterým potvrdil platnost dekretu z koncilu v Kostnici, jímž se papežové zavazují pořádat pravidelně ekumenické koncily.

Krátce na to papež zemřel a byl pohřben ve staré Svatopetrské bazilice pod velkolepým bronzovým náhrobkem. Náhrobek je dnes vystaven ve Svatopetrské pokladnici.

208. MIKULÁŠ V.

6. březen 1447 - 24. březen 1455

* 1397 Itálie, vl. jm. Tommaso Parentucelli

Pocházel z prostých poměrů, po brzké smrti otce musel přerušit studia a začal pracovat jako vychovatel ve Florencii. Posléze dostudoval, stal se knězem a později arcibiskupem v Bologni. V r. 1446 byl jmenován kardinálem a o rok později zvolen na papežský stolec.

Miloval učinnost a veškeré druhy umění. Rozhodl se učinit z Říma centrum humanismu, krásy a vědy a dal tak základ výstavby moderního Říma. V rámci těchto snah založil Vatikánskou knihovnu a začal s přestavbou chrámu sv. Petra. Povolával do Říma umělce, včetně těch, kteří sice mistrně ovládali svůj obor, ale ne všichni byli po lidské stránce morálně bezúhonní, čímž způsobili vytvoření ne zrovna dobré pověsti papežského dvora.

Roku 1450 vyhlásil Svatý rok, který završil tím, že vyslal své legáty do Francie a do Německa, kam přenášeli milost Svatého roku a kde také uspořádali do té doby neuzavřené administrativní náležitosti (např. zrušení procesu proti Janě z Arcu, což umožnilo její pozdější svatořečení). Sloužili často mše pro velké množství lidí pod širým nebem a jako důsledek se dostavila obroda náboženského života včetně přijímání svátosti.

Positivní výsledků však nedosáhl v diplomatické oblasti, dokonce města Janov a Benátky se postavily proti papeži a spojily se s Turky. Když umíral, mohl se těšit alespoň z toho, co vykonal pro Řím.

Dvě světice stejného jména

V říjnu nám liturgický kalendář předkládá památky dvou světic stejného jména a velmi podobného přízviska. Obě byly řeholicemi karmelitánského řádu a obě byly prohlášeny za Učitelky Církve.

1. října

památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a Učitelky Církve

Narodila se 2. ledna 1873 v Alençonu v severozápadní Francii. Jmenovala se Marie Františka Terezie Martinová. Když jí bylo čtyři a půl roku, zemřela jí matka a otec se přestěhoval s dětmi do Lisieux. Tam začala chodit do školy v penzionátu benediktinek (1881); vstoupila ke karmelitkám (1888), přijala jméno Terezie od Dítěte Ježíše a od Svaté tváře (v lidovém a i u nás rozšířeném pojmenování je nazývána Terezičkou Ježíškovou) a složila řádové sliby (1890). Vynikala pokorou, evangelní prostotou a důvěrou v Boha. Na svou cestu „duchovního dětství“ uváděla také novicky, když jí představená svěřila jejich přípravu (1893). Zasvětila svůj život modlitbě a sebeobětování za spásu duší, za kněze a za misie. Od roku 1895 začala na příkaz představené psát své vzpomínky „Dějiny duše“. Slibovala déšť růží z nebe, jímž bylo množství dobrodiní, kterými Ježíš oslavil svou malou snoubenku.

Zemřela na tuberkulózu 30. IX. 1897 v Lisieux. Pro množství zázraků papež Pius XI. Terezii z Lisieux, v době kdy ještě žily všechny čtyři rodné spolusestry, blahověřil 29.4. 1923 a po dvou letech ji 17.5. 1925 kanonizoval. V roce 1927 byla vyhlášena za hlavní patronku misionářů a všech misíí. V letech 1929-1954 byla v Lisieux postavena basilika a do ní ke skleněné rakvi s Tereziňým tělem proudí statisíce poutníků. V roce 1997 byla prohlášena za Učitelku Církve.

15. října

památka sv. Terezie od Ježíše, panny a Učitelky Církve

Narodila se 28. března 1515 v Avile ve středním Španělsku. Když jí bylo 14 let, zemřela jí matka a otec ji dal na vychování k sestřám augustiniánkám. Po vstupu ke karmelitkám (1536) prožívala nejprve období vážného onemocnění a neklídu. V roce 1557 se rozhodla vyloučit ze svého života všechno, co by jí odvádělo od Boha. Začala žít životem hluboké vnitřní modlitby a toužila po návratu k původní řeholi s přísnou klauzurou. Po založení prvního kláštera reformovaných karmelitek (1562) zakládala další a po setkání se sv. Janem od Kříže (1568) dávala podnět k zakládání i mužských reformovaných klášterů. Její spisy se staly školou modlitby.

Tereziánská mystika, vyznačující se smyslem pro realitu duchovního života a intimním osobním vztahem ke Kristu, silně ovlivnila duchovní vývoj své doby a měla velký vliv i na myšlení a tvorbu našich barokních náboženských autorů v 17. století.

Vynikla jako učitelka modlitby. Stručně ji definovala slovy: „Modlitba je úkon lásky.“ O modlitbě říkala: „Modlitba není záležitostí mnoha slov, ale mnohého milování“.

Zemřela v Albě de Tormes 4. X. 1582; v důsledku gregoriánské reformy kalendáře byl následující den 15. X. a ten je dodnes dnem její liturgické památky. V roce 1622 ji papež Řehoř XV. prohlásil za svatou a v roce 1970 papež Pavel VI. jako první ženu za Učitelku Církve.

zdroj: *Liturgia horarum*

Úplný přehled světců s liturgickou oslavou v září - viz str. 2.

interiér kostela Panny Marie Růžencové v Č. Budějovicích

Modlitba růžence

Růženec je raně středověkého původu, autorství této mariánské modlitby a ustáleného pořadí je spojováno se sv. Dominikem. Původním záměrem bylo vytvořit pro laiky přístupnou modlitbu napodobující žaltář, který byl rozšířenou pobožností v klášterech. Opakovaná mariánská modlitba je tedy náhradou žalmů, které si lidé nemohli zapamatovat, proto nahradili jejich počet (150) jednoduchým vzýváním Panny Marie. Nejstarší formy růžence se ale ještě lišily od toho, co známe dnes. Proměňovalo se nejen pořadí modliteb a jejich obsah, ale i modlitby samotné. Základní modlitba růžence *Zdrávas Maria* získala svoji dnešní podobu na přelomu 15. a 16. století, kdy byly zahájeny růžencové slavnosti s procesím, mj. i na obranu proti reformaci.

Typy růžencových modliteb

V katolickém prostředí existuje řada typů opakovaných modliteb. Vedle růženců jsou to např. tzv. korunky nebo litanie. Některé jsou dosud užívány, jiné zapomenuty a některé jsou dílem Církvi nikdy neschválené lidové zbožnosti. Mezi církevně neschválené růžence patří např. Růženec ke cti sv. Anny, k Církvi doporučeným modlitbám růžencového charakteru naopak patří např. Korunka k Božím milosrdenstvím.

Základní strukturu této modlitby tvoří růženec radostný, růženec bolestný, růženec slavný. Vedle toho zavedl papež Jan Pavel II. Růženec světla.

S modlitbou růžence jsou spojeny plnomocné odpustky pod podmínkou, že se ho věřící modlí ve společenství (rodinném, řeholním či jiném), že je růženec recitován nahlas a recitace je spojena se zbožnou meditací o jeho tajemstvích a tajemství jsou obvyklým způsobem ohlašována. Pro získání plnomocných odpustků postačuje modlitba o pěti desátcích, nesmí být ale přerušována. Pokud nejsou tyto podmínky dodrženy, vztahují se na jiné formy modlitby růžence částečné odpustky.

Sedmibolestný a sedmiradostný růženec

Vedle tradičních růžencových tajemství a desátek zmíněných výše existuje ještě růženec sedmibolestný a růženec sedmiradostný. Oba tyto typy jsou Církvi schváleny. Začínají stejným způsobem jako růženec klasický. Poté následuje 7×7 zdrávasů s tématickými vložkami.

Sedmibolestný růženec obsahuje sedm bolestí Panny Marie.

1. *kterého utrpení ti bylo Simeonem zvěstované,*
2. *s kterým jsi utekla do Egypta,*
3. *kterého jsi s bolestí tři dny hledala,*
4. *který se s tebou setkal na křížové cestě,*
5. *kterého jsi viděla umírat na kříži,*
6. *kterého mrtvé tělo jsi držela v náručí,*
7. *kterého jsi s bolestí do hrobu položila.*

Sedmiradostný růženec obsahuje sedm radostí Panny Marie:

1. *kterého jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí z Ducha svatého počala,*
2. *s kterým jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí Alžbětu navštívila,*
3. *kterého jsi, Neposkvrněná Panno, v Betlémě porodila,*
4. *kterého jsi, Neposkvrněná Panno, třem králům ke klanění představila,*
5. *kterého jsi, Neposkvrněná Panno, s radostí v chrámě nalezla,*
6. *kterého jsi, Neposkvrněná Panno, zmrtvýchvstalého s radostí první pozdravila,*
7. *který tě, Neposkvrněná Panno, na nebe vzal a Královnou nebe i země korunoval.*

Pro modlitbu těchto růženců se vyrábějí růžence se 7×7 zrníčky.

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.
Z Knihy života Mnišského bratrstva Jeruzalém, bratr Pierre-Marie Delfleux

uspořádala Mgr. Tereza Pýchová, část 9.

Čistota

Miluj čistotu, neboť je cestou, která vede k setkání s Bohem. Bůh je Láska, protože je čistý, protože je jediný, je jediný v čisté Lásce, jediný v čistotě, která září v dokonalé Lásce.

Čistota tě tedy otvírá pro opravdovou lásku. Její pomocí tě chce Bůh povznášet od setkání k jednotě, od plodnosti k životu, od dočasného potěšení k štěstí nekonečnému.

Při kontemplaci lásky Nejsvětější Trojice naleznesh pravé světlo osvěcující tajemství její čistoty. Jenom tím překonáš suchý moralismus nebo chladný stoicismus. Tvůj Bůh je stravující oheň, proto se k němu nemůžeš přiblížit a nebyť stravován. Moudrost shůry je především čistá, proto ji nemůžeš okusit a nebyť očištěn. Nech se tedy přetvářet tím, který tě už uhnětl. Jenom Duch svatý, který se chce stát v tobě ohněm a světlem, bude tě moci osvitit a omýt zevnitř, kde je tajemství veškeré čistoty. Třebaže nic není samo o sobě nečisté, přece se všechno může stát znovu v tobě čistým, jen projede-li to ohněm. Čistota je ono těžké a radostné projití Božím ohněm. Jako každý křesťan jsi povolán, abys miloval čistotu.

Ve světě, kde hřích rozvrátil harmonii a pošpinil prvotní krásu, prožíváš jako každý člověk v hloubi svého nitra, ve svém rozděleném srdci, protiklad mezi tělem a duchem, takže neděláš to, co bys chtěl. Přijmi tento boj, ano i den, kdy budeš muset říkat: „Já nešťastný člověk! Kdo mě vysvobodí od těla propadlého této smrti?“

Za tímto tvým zdánlivě nepochopitelným a bolestným bojem, při němž snad budeš i sténat, tě učiní čistá láska vnímavým pro světlo pravé svobody.

Neboj se říci, že tvá čistota je jisté zřeknutí. Ale uchovej si radost, že tě tato askeze vede ke svatosti. Čistota ti pomůže zříci se toho, co je pomíjivé a klamné. Odhalí ti pravou tvářnost tvého života. Snad si v některých dnech pomyslíš: „Jak může mladý člověk uchovat svou cestu čistou?“ Věř tedy, že Bůh je zde, že na tebe myslí a současně v tobě působí, aby tě učinil čistým a bezúhonným ve světě, kde by ses měl se svými bratry a sestrami stát zářícím ohniskem světa.

Tímto zápasem a zřeknutím ti dává čistota pokoj a umožňuje ti rozvinutí. Pomocí čistoty dokážeš vidět v těle stopu Ducha, v milovaném druhém člověku přítomnost univerza, v každé tváři odlesk vznešené Krávy a v hlubinách svého života božský tryskající Pramen. Má tě zajímat to, co je čisté. Svou čistotou se prokazuj jako Boží služebník.

Měj odvahu to hlásat

Dětská modlitba

Ježíšku můj zlatý tam v nebeské říši,
 kéž andělci tvoji modlitbu mou slyší.
 Ať maminku chrání a tatínka sílí
 a vlast naši brání tví andělci bílí.
 Ať hodné máš děti a pokoj zde svatý:
 tu modlitbu splň mi, Ježíšku můj zlatý!

II. Vatikánský koncil o úloze laiků v Církvi - 3.

Konstituce Lumen gentium, kapitola IV, čl. 32

DŮSTOJNOST LAIKŮ V BOŽÍM LIDU

Církev je z božského ustanovení uspořádána a řízena s podivuhodnou rozmanitostí. „Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale tyto údy nemají všechny stejnou činnost, tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedním tělem v Kristu, k sobě navzájem jsme však údy.“

Jeden je tedy vyvolený Boží lid: „Jeden Pán, jedna víra, jeden křest“; společná je důstojnost údů, která vzniká z jejich znovuzrození v Kristu, společná je milost synovství, společné je povolání k dokonalosti, jedna spása, jedna naděje a nerozdělená láska. Není tedy v Kristu a v Církvi žádná nerovnost vyplývající z rasy nebo národa, ze společenského postavení nebo pohlaví, poněvadž „už tu není Žid anebo Řek, už není otrok anebo člověk svobodný, už není muž anebo žena; všichni jste jeden v Kristu Ježíši.“

I když tedy v Církvi nejdou všichni toutéž cestou, přece jsou všichni povoláni ke svatosti a dostali Božím ospravedlněním stejnou víru. Ačkoli někteří jsou z Kristovy vůle ustanoveni pro jiné jako učitelé, rozdělovatelé tajemství a pastýři, přece je mezi všemi opravdová rovnost v důstojnosti a v činnosti společné všem věřícím při budování Kristova těla. Neboť rozlišení, které Pán stanovil mezi posvěcenými služebníky a ostatním božím lidem, nese s sebou i spojení, vždyť pastýři a ostatní věřící jsou spjati společnými potřebami. Pastýři Církve mají podle příkladu Páně sloužit navzájem i ostatním věřícím, a ti zase mají ochotně pomáhat pastýřům a učitelům. A tak v rozmanitosti vydávají všichni svědectví o podivuhodné jednotě v Kristově těle: neboť právě rozdílnost milostí, služeb a prací sjednocuje Boží děti, vždyť „toto všechno působí jeden a tentýž Duch.“ Laici mají z Boží laskavosti za bratra Krista, který nepřišel, ač je Pán všech, aby si nechal sloužit, nýbrž aby sloužil. Tak mají též za bratry ty, kdo jsou ustanoveni k posvátné službě a mocí Kristovou svým učením, posvěcením a vedením pečují o Boží rodinu, aby všichni plnili nové přikázání lásky. O tom praví krásně sv. Augustin: „Když mě naplňuje obavou, že jsem pro vás, utěšuje mě, že jsem s vámi. Pro vás jsem totiž biskup, s vámi jsem křesťan. První vyjadřuje úřad, druhé milost; první připomíná nebezpečí, druhé spásu.“

Celá IV. kapitola Konstituce (čl. 30 - 38) bude postupně otiskována v dalších číslech Prokopských listů.

MODLITBA VE STÁŘÍ od sv. Fratiška Saleského

Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý. Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci. Nauč mne Pane, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chut' hovořit o nich stále roste. Netroufám si prosit, abys mi dal dar poslouchat s radostí druhé, když líčí své nemoci, ale nauč

mne trpělivě je snášet. Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s pamětí jiných.

Drž mne, abych byl, jak jen je možné, laskavý. Starý morous je korunní dílo dáblovo. Nauč mne u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich uměl zmínit.

Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě Pane to říkám – bojím se stáří. Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Ted' cítím a uznávám, že toho již nejsem schopen a byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel. Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“

Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak ty jej řídíš. Ne mrzoutsky a lítostivě, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mne Ty ještě povoláš. Amen.

Marek Barteček (28) pochází z Petrovic u Karviné. Do Prahy odešel na studia a zdá se, že zde i zakotvil...

Proč právě hlavní město? Pocházíte z opačného konce republiky...

Přišel jsem do Prahy studovat Vysokou školu ekonomickou a pak tady zůstal. Dá se říct, že se mi tu nabízí lepší pracovní podmínky než v Ostravě a v Karviné, tam moc práce ani není.

Dostalo to tu u Vás rychlý spád. Jste čerstvě ženatý.

V podstatě ano. Ke křesťanství jsem veden sice od kolébky, ale pak jsem nějaký čas nepraktikoval. Zpátky mě přivedla modlitba růžence a příklad mojí babičky, která se ho denně modlila. Ve 26 letech jsem se k víře vrátil, ve 27 letech přijal svátost biřmování a ve 28 letech manželství. Sám jsem zvědavý, kdy se to zastaví (smích).

Svatba dopadla podle Vašich představ?

Svátost manželství jsme přijali 24. srpna 2019 u sv. Prokopa a moc se to povedlo. Přišlo i plno farníků, za což jsem rád. S manželkou Romanou, která pochází z Českého Krumlova a pracuje jako psycholožka, jsme se seznámili loni na sv. Annu za pomoci Otce Víta. Přibližně za rok jsme se vzali. Předcházela tomu samozřejmě příprava, ve zdejší farnosti i při červnovém pobytu v La Saletta. Jeden Otec z Filipín se nás tam ujal, vedl nás k pravidelnému rozjímání. Hodně jsme četli Bibli, před eucharistií jsme o tom přemýšleli, meditovali.

Chystáte se brzy na svatební cestu?

V listopadu vyrazíme na týden do Jeseníků do jednoho wellness hotelu, kam se už moc těšíme! Zároveň se těším, až moje manželka poprvé uvidí Jeseníky během podzimu.

Jak trávíte svůj volný čas? Máte nějakého netradičního koníčka?

Baví mě plavání, sauna, posilovna, procházky. Odpočívám při četbě (horor, science fiction, fantasy, křesťanská duchovní literatura) a poslechu hudby. Jsou mi blízké elektro, rock, ale nepohrdnu ani klasickou hudbou nebo dokonce jazzem. Poslední dobou se však nejvíce vracím k chorálům.

A knihu jste si vybral z které oblasti?

Vybral jsem si knihu *Jak získávat přátele a působit na lidi*, kterou napsal Dale Carnegie. Autor je mnohdy popisován jako jedna z nejvíce charismatických osobností na světě a své postřehy ohledně komunikace vložil právě do této knihy. Každý rychle zjistí, že ačkoliv byla kniha vydána před mnoha lety, principy v ní jsou nadčasové a i v dnešní době dobře použitelné například v oblasti obchodu. Často se k ní vracím a pokouším se ji minimálně jednou za rok zase přečíst a důkladně probrat. Všele ji doporučuji každému, kdo touží po tom zlepšit své komunikační schopnosti.

Rozhovor připravila Iva Mervartová.

Moderátorka těchto rozhovorů paní Iva Mervartová bude několik měsíců mimo Prahu, takže musí svoji činnost pro Prokopské listy přerušit. Nezbyvá než jí poděkovat za dosavadní práci pro naši farnost a těšit se na jaře na další spolupráci.

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)

(pokračování 16. díl)

Po menší přestávce se znovu vracíme k dech beroucím příběhu Melánie Calvatové, pastýřky, která spolu se svým kamarádem Maximinem prožila zjevení Panny Marie ve Francii v roce 1846. Život Melánie Calvatové z přirozeného hlediska nebyl jednoduchý, protože zažívala mnoho útrap, nepochopení i pronásledování, z hlediska duchovního byl však její život zcela naplněn Boží přítomností, jak dokládá i ve svých pamětech. Melánie byla pravidelně propůjčována do služby jako pastýřka a bylo tomu tak i na počátku roku 1845. Dále budeme naslouchat slovům samotné Melánie.

„Mí páni měli jen svoje lůžko, v němž spávala i ona malá holčička; a snad předpokládali, že i mne nechají spát s nimi na jejich lůžku. V této rodině se společně nemodlilo; trochu jsem se tedy pomodlila a oni mi za chvíli, zatímco už byli na lůžku, řekli, abych si pospíšila lehnout. Zvedám se a říkám: „Kde si mám, bych si pospíšila, lehnout?“ – „Tady“, řekli mi, „podívejte, nechali jsme vám místo, postel je dost velká; honem si pojdte lehnout.“ – „To mě zbytečně přemlouváte, abych si lehla do vaší postele,“ odpověděla jsem jim pevně a rozhodně; a poklekla jsem a pokračovala jsem v modlitbě. Mí páni však na mne naléhali, chvíli lichotkami, chvíli vyhrožováním. S ohledem na svou povahu jsem potřebovala hodně síly: v jednom okamžiku jsem se už cítila téměř přemožena nesnáží, kterou jsem jim způsobovala svou tvrdohlavostí, ale navzdory tomu jsem byla pevně rozhodnuta, že raději umřu, než bych je uposlechla. . . Zvali mě takto až pozdě do noci, poručeli mi, přikazovali poslechnout a ulehnout. Podobně tomu bylo druhé i třetí noci. Čtvrtého dne jsem měla lůžko sama pro sebe! Večer mi řekli, že teď už mám svoje lůžko; poděkovala jsem svým pánům. Když nadešla ta hodina, ptala jsem se, kam dali moje lůžko, ukázali mi je: bylo u noh jejich lůžka, samozřejmě z vnější strany. Když se uložili a kdy byla lampa zhasnuta, ulehla jsem. . . Jak to jen říci! Teprve ráno jsem uviděla a prohledla si toto lůžko: bylo to dřevěné korýtko, do něhož dávali krmení a pití pro malého vepříka, kterého mí páni chtěli vypěstovat a který pošel. Toto korýtko, vyhloubené ve stromu, nebylo ani dost dlouhé ani dost široké, abych si mohla dovnitř lehnout; dvěma hřebý bylo připevněno ke spodku postele a odspodu bylo podepřeno klackem jednu až dvě stopy od země.

Žádný polštář, žádné prostěradlo, žádná přikrývka. Uvnitř byl balík suchého bodláčí. Mé lůžko bylo tedy vystáno pichlavými rostlinami. První noci jsem na ně ulehla, aniž jsem se svlékla; potom další noci jsem se svlékala jen částečně. To bylo pro mne, myslím, velkou útěchou, neboť stačilo jen zkřížit paže: Božský Mistr se ujal mých záležitostí; byla jsem si jistě, že činím jeho svatou vůli; mně už jen zbývalo děkovat mu za přízeň, kterou mi projevoval, když mi poskytl alespoň malou část z pokoření, opovrzení a bičování Božího Syna. Myslela jsem, že s jeho božskou milostí bych mohla trpět více, ale neodvažovala jsem se to po něm žádat, chtějíc ve všem zůstat závislá na jeho dobré vůli a nehledat už jeho slávu.

Nezpomínám si, kolik měsíců jsem zůstala v oné rodině. Víím, že po asi jednom až dvou měsících jsem zaslechla, jak mí páni říkají, že ve vesnici jsou teď tři děti z Corpsu. Asi měsíc nato jedno z těchto dětí z Corpsu přišlo brzy zrána k mým pánům a žádalo je, aby mě nechali jít do Corpsu navštívit rodiče; můj pán mu řekl: „Ale já nevím, chce-li jít do Corpsu; nikdy nemluví; zeptejte se jí, chce-li tam jít.“ – „Kdepak je?“ otázalo se ono dítě a přiblížilo se k jejich posteli. „Podívejte se za mou postel.“ Dítě přistoupilo blíž, tiše se dívalo, pak mi řeklo: „Chcete, abychom šly navštívit své rodiče v Corpsu?“ Odpověděla jsem: „Udělám, co si přejí páni.“ Můj pán řekl: „Nechte ji, zrovna dnes máme hodně práce, půjde někdy jindy.“

Když ono dítě přišlo do Corpsu, popsalo mým rodičům a obyvatelům obce mé drahé lůžko a lidé chodili za matkou a říkali jí, že to je kruté nechávat mě u takových pánů, a snad také přeháněli. Ať už to bylo, jako chtělo, onen malý chlapec se ke svým pánům vrátil velmi pozdě, přišel asi až za čtyři nebo pět dní a hned šel k mým pánům a řekl jim, že má matka je nemocná a potřebuje mě, že mě musí nechat odejít. Mí páni mi tedy řekli: „Slyšela jste to dítě? To je velice mrzuté, že vaše matka je nemocná, zdá se nám, že jste pro nás jako stvořena, slibte nám, že se vrátíte, hned jak se vaší matce povede lépe.“ A já jsem odešla a čas od času se vyptávala na cestu do Corpsu.

Zdroj: Press, F. (1992). *Děvečky Boží*.
Brno: Mariánské nakladatelství.
uspořádala Mgr. Romana Bartečková PhD

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne, místnost A

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2019 - 2020 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDS – úterý 15:45 (M. Provinská)
- 2. ročník ZŠ – úterý 16:45 (M. Provinská)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání – čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 17:00 (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník ZŠ + středoškoláci – neděle 18:30 příprava na biřmování (P. Vít Uher)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz
MiladaProvinska@seznam.cz
kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

neděle 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonocích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Příprava na biřmování

neděle 18:30 - 20:00 (do prosince 2019)

Přijmout svátost biřmování znamená "mít povinnost bránit a šířit víru slovem i životem" (II. Vat. koncil). Proto, aby člověk mohl dobře obhajovat i žít svoji víru, potřebuje ji dobře znát a vědět, jak ve svém životě uskutečňovat povolání svěřené nám od Ježíše Krista. K tomu slouží příprava, která se odehrává ve Farním centru pod vedením P. Víta Uhra. Zároveň je možné klást dotazy, na které mnohdy není čas anebo ani příležitost.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti.

Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny v neděli od 7:25, ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu – nejlépe před jižším přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30 - 20:00

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zapívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapráhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům – po nezbytné přípravě – každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku.

Tu domluvíte (*minimálně 3 měsíce předem*) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? – Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí. Je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

Pořad bohoslužeb

den	kostel	čas	poznámka
Neděle	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
Pondělí	sv. Prokop	18:00	- v latinském jazyce, - 4x ročně v Tridentském ritu u sv. Rocha.
Úterý	sv. Anna	18:00	do 8. 10.; od 15. 10. v 17:00 v kostele sv. Rocha
Středa	sv. Roch	6:00	Mimo červenec a srpen. V adventě roráty.
	sv. Prokop	18:00	
Čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
Pátek	sv. Prokop	18:00	Každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu.
Sobota	sv. Prokop	8:00	Každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů.

Případné změny jsou včas oznámeny.

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00.

sv. Prokop: farní kostel – Sladkovského náměstí

sv. Roch: filiální kostel – Olšanské náměstí

sv. Anna: filiální kostel – ul. Tovačovského

Úřední hodiny v kanceláři

(Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
Středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
Čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty:

Farář: P. ThLic. Vít Uher ThD.

Mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 30. 9. 2019	
výše dluhu (úvěr):	3 259 478,19 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (září 2019):	11 584 Kč
č. účtu farnosti: Sberbank: 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.